

РЕШЕНИЕ

№ 4141

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Теодора Георгиева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2799** по описа за **2020** година докладвано от съдия Теодора Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. В. Д. срещу решение от 27.11.2017 г. по НАХД № 12984/2017 г. по описа на СРС, НО, 22 състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 306482/14.03.2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, на основание на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно. Посочва изчерпателни обяснения относно случилото се и наложената санкция. Моли съда да бъде отменено обжалваното решение, както и издаденото НП. В съдебно заседание касаторът се явява лично, като поддържа касационната жалба и направените в нея искания.

Ответникът – Столична община – в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XVII касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на инстанционен контрол по чл. 208 от АПК съдебно решение и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо, но неправилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 22.02.2017г. в 10:18 ч. в [населено място], А. В. Д. е пътувала в автобус ТМ 8 с инв. № 505. В превозното средство е била извършена проверка от служители на Център за градска мобилност, в хода на която след спирка пл. „В.“, с посока на движение на превозното средство пл. „М.“, проверяващите установили, че лицето не е представило редовен превозен документ, като отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците.

Съставен бил Акт за установяване на административно нарушение № 0306482/22.02.2017 г. който е връчен на лицето лично, подписано с възражение. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 306482/14.03.2017 г. Фактическата обстановка СРС е установил, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Неправилна е преценката на СРС, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Издаденият АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а издаденото НП не отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН.

Деянито е квалифицирано като административно нарушение по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

Визираната норма очертава три отделни самостоятелни задължения на пътниците в обществения градски транспорт на територията на Столична община, а именно: - да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. Неизпълнението, на което и да е от тези задължения представлява самостоятелно нарушение, за което може да бъде ангажирана отговорността на нарушителя .

В конкретния случай от фактическото описание на нарушението, направено в

съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, може да се направи извод, че последното трябва да бъде квалифицирано като такова по чл. 18, т. 1, б. „в“ – пътникът пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътиците, но административнонаказателна отговорност не може да се обосновава по тълкувателен път. Освен това посочването, че пътникът е без редовен превозен документ без да се посочи в какво се състои тази нередовност, предвид хипотезите по чл. 11 от Наредбата, нарушава правото на защита на санкционираното лице.

В разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН са предвидени задължителните реквизити на АУАН и наказателното постановление. Според чл. 42, т. 4 и 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, АУАН и наказателното постановление следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени. Нормите изискват да е налице единство между словесното описание на деянието и правната цифрова квалификация, както и между цифровата квалификация на нарушението, посочена в АУАН, и тази отразена в наказателното постановление. В случая, в АУАН е отбелязано, че лицето пътува без редовен превозен документ, както и че отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътиците. Самият АУАН представлява типов формуляр, в който са вписани различни норми, които биха могли да бъдат нарушени – чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, като изрично е посочено: „вярното се подчертава“, т.е. актосъставителят следва да подчертае коя е нарушената разпоредба за конкретния случай. В процесния АУАН актосъставителят е подчертал като нарушени разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата. В наказателното постановление, издадено въз основа на този АУАН, е възприето същото словесно описание на нарушението, както и същата правна квалификация, като е посочено виновно е нарушила разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата. По този начин е създадена неяснота на административното обвинение. Установеното нарушение е процесуално по своята същност и съществено по тежест, тъй като с него се пречатства наказаното лице да разбере за нарушението на коя правна норма е наказано, като по този начин се затруднява правото му на защита.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е основателна. Обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо, но неправилно следва да бъде отменено.

Като съобрази горното и на основание чл. 221, ал. , предл. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.11.2017 г. по НАХД № 12984/2017 г. по описа на СРС, НО, 22 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №306482/14.03.2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на А. В. Д. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, на основание на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 306482/14.03.2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на А. В. Д. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, на основание на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.